

in kateri so naši največji nasprotniki, da se jih boste ogibali, pazite na to, kar sledi:

Zoper nas Slovence s vsemi močmi najbolj delajo: V Celji Jožef Štibeneg, kterege se nekteri kmetje že od daleč bojijo in ustrašijo, če ga zagledajo, potem Rakuši, štacunarji Kumer, Šmidl, Canger, Valand, vahterca in celjski lisjak in Žurbi, pek Jožef Zima, Jožef Negri, ki z lesom kupčuje. Več drugih je še, kateri čisto na tihem delajo, in mislijo da mi tega ne vemo, pa vse te, ki so nevarni, kakor tiha voda, Vam tudi še pozneje naznanimo.

V Spodnji Hudiinji so: mlinar Luc, župan Anton Malle, oštir Jezernik, po domače Erjave; v Gaberji so: oštir Čulk, mesar Klabučar in mizar Kralj; na Savi je Jur Gaberšek in neki Dolenc. Tega Dolenca je bil eden naših vrlih in poštenih kmetov že iz hiše vun vrgel, ker je bil preveč siten in je za nemškutarje agitiral. Na Babnem je tisti Dolenc, kateri vozi kramarje na sejme.

Na Ostrožnem so zmotili nemškutarji Ant. Vidmajer. Na Savodni so naši nasprotniki Marovšek in Fridrih za svetim Jožefom in oba Zima. Za Starim gradom je naš najhujši nasprotnik Anton Mravlak; nemškutarji so tudi zmotili tam Janeza Završka po domače Pušnika. V Pečovniku je Birgl in celjski mestni gojzdar Kumer po domače Štelak. Tudi Štibeneg iz Celja kmete tam na limance lovi. V Polulah je Rom, ki je v žlahti z Mravlakom za Starim gradom; na Bregu je oštir Franek in oštir Zajc, na Miklavževem hribu pa oštir Koejan.

Ravno tako delata zoper nas tudi občinski policaj Marjančnik in občinski pisar Hofman. Celjani in nemškutarji pa najbolj okoli pošiljajo nekega Ehsa, ki je pisar pri celjski občini, da kmete nadleguje in jih lovi v past. Celjskemu opatu tudi ne smete nič verjeti ali mu zaupati, kar se tiče teh volitev, ker on ni naš, ampak celó z nasprotniki drži. Nekteri Celjani hočejo iti v Levec, da bodo tam pri volilcih za nemškutarje agitirali. Med temi je menda več mesarjev, posebno se sliši, da zelo zoper nas dela mesar Škaberne in njegov brat Škaberne, oštir pri „Zamorci“. Taki hočejo tedaj z vso silo na Levčane pritiskati, da bi oni z našimi nasprotniki volili, pa mislimo, da to ne bo šlo, ker kmetje v Levcu so preveč prebrisane glave in imajo vže toliko zavednosti, da se ne bodo dali od nasprotnikov zmotiti. Tedaj kmetje, dobro pazite, kedar pridete v Celje kaj kupovat ali pit, da Vas tam ne zmotijo!

Če pa pridejo ti nemškutarji pa naši nasprotniki k Vam agitirat, pokažite jim vrata... kakor je storil tisti kmet na Lavi z Dolencem.

Ne poslušajte nikoli krivih prerokov in zvutih lisjakov, ki so zaviti v ovčjo kožo. Take

volilce pa, kateri še te reči dobro ne poznajo in ne vejo kakšna velika nevarnost je za nas, če nasprotniki zmagajo, in tiste, kateri se od zadnjih volitev še niso zadosti ščajmali ali zbrihtali, morate precej povsod podučevati in jih varovati, da jih nasprotniki ne zmotijo in ne zapeljujejo. Držite se povsod trdno, kakor skala! Ne bodite peščici tujcev, nemčurjev, v norce in posmeh. Poštena slovenska duša ne pljune v lastno skledo. Branimo slovensha tla. Zmaga mora naša biti.

Smešnica 15. Slovenec sreča dva učenca iz šulvereinske Pekerske šole, ki ga po nemčurskej šegi pozdravljata: gutten-tog! Ko ju pa Slovenec nemški vpraša, od kod sta (woher seid ihr? gledata debelo in naposled lepo slovenski barata: kaj ste rekli? Slovenec odide smehljaje se in si misli: toliko nemščine bi se pa človek v slovenskej šoli dendenes tudi naučil.

Razne stvari.

(Zadnja številka) Slov. Gospodarja bila je zopet konfiscirana, ker je poprej došla k okrajnemu glavarju iz tiskarne, kakor na pošto dano naznanilo zastran izpremembe v osebi odgovornega urednika. Naj toraj potrpijo p. n. prejemniki, dopisatelji, dokler se več ne razmota.

(Lepo knjigo) je izdal ljubljanski profesor bogoslovja č. g. Zupanič, namreč „Duhovno pastirstvo.“

(Mastne „fige“ šulvereinu) pokazali so vrli Zrečani pri Konjicah, ki so doposlane pristopnice k šulvereinu nepodpisane poslali nazaj. Tako je prav. Slava značajnim Zrečanom.

(Narodni učitelji) konjiškega okraja so v okrajni šolski svet izvolili kot strokovnjaka g. J. Dobnika, učitelja v št. Florijanu, v predsednika učiteljskemu društvu pa g. L. Tribnika, nadučitelja v Zrečah. Živeli!

(Od Slov. Bistrice) se nam piše, da so fantje v Spodnji Loznici tovarša z noži tako razmesarili, da bo menda umrl. Šola je stala 8000 fl., 2000 fl je šulverein dal in sedaj lahko 400 otrok zadnja šolska leta vse pozabi, kar so se prva naučili.

(V okrajni odbor ormožki) izvoljeni so gospodje: dr. Geršak, Davorin Čulek, A. Švinger, M. Robič, Ivan Alt, dr. Žizek in Jož. Meško, sami vrli narodnjaki.

(Na Remšniku) bili so misijonarji. Nek liberalni potepuh je skozi okno v spalnico misijonarjev ustrelil, pa hvala Bogu nikogar ni zadel. Ni verjetno, da bi ta hudodelnik bil iz domače fare.

(Celjskej okolici) so celjski geggavci po sili vrinoli šulvereinsko „Ortsgruppe“ s sedežem v spodnji Hudiinji. Botri so bili krčmar Jezernik, škofjevaška Okorn in Premšagg,

Fr. Svetel (oj ne svetel) iz Gabrja. Da jih ni, v lastno slovensko skledo pljuvati. Podoben šulvereinski ples bil je v Pirešicah pri „šoter-Verwegi“; za godca je prišel pragwaldski Hakelberg pa jegov rep Lenko.

(V Lučana) bo zanaprej vsako prvo sredo v mesci sejem.

(Ljutomerska posojilnica) vabi k običnemu zboru 20. aprila ob 8. uri predpoldnem v šolskem poslopji v Ljutomeru.

(Iz Gornjega grada) se nam piše, da so v noči od 7.—8. aprila blizu Luč v samotno krčmo pri „Strugarji“ vlomili tuji potepuhi, ubili krčmarja, njegovo bolno ženo pa njeno sestro, pokradli, kar so nesti mogli. Kmetje razburjeni so tri klateže sodniji izročili pa se ne ve, so li pravi ali ne!

(V Ojstrem) so rudokopi dela zopet poprijeli se, katero so zaradi preslabe plače bili popustili.

(Na Donačkej gori) so hišico za potnike pozidali ter jo imenovali „Froelich“ v čast bivšemu pridnemu zdravniku v Slatini.

(Iz Savinjske doline.) Dva človeka vže dalje časa po naši dolini posestnike zavarujeta za „graški asekurant“ (kakor pravita) v resnici jih pa zapisujeta k nekemu francoskemu delniškemu društvu. Pa še več bi se njima lahko očitalo. — Toraj pozor!

(Matica slovenska) pozivlja rodoljubne pisatelje, naj jej dološlje do konca junija primernih rokopisov za letopis.

(Nekriv spoznan) bil je sodnijski adjunkt g. Langerholz pri sodniji v Gradci; Celjski nemčurji so pričakovali njegovo popolno uničenje — sedaj pa imajo dolgi nos!

Listnica uredništva: Dopisi iz Konjic, Rogaca, sv. Jurija pod Tabrom, o cesarjevič Rudolfovem sadjerejskem društvu itd. so v konfiscirani številki, dopisi od sv. Ane, sv. Križa pri Slatini, gornje-radgonskega okraja, sv. Bolfanka, o bratnem 7 žalostij, iz Avstralije prihodnjic in prilično. Pismo Z. iz Vranskega nam neumljivo.

Loterijne številke:

V Gradci 5. aprila 1884: 17, 50, 16, 69, 8
Na Dunaji „ „ 20, 58, 62, 10, 72

Prihodnje srečkanje: 19. aprila 1884.

Ponudba.

Pri sv. Marjeti podružnici na Dravskem polji 3/4 ure od farne cerkve sv. Janža in 1 1/2 ure od Maribora je stanišče za duhovnika v pokoji izpraznjeno, obsega 2 sobi, kuhinjo, 2 kleti, tudi gospodarstveno poslopje z vrtom se prida, vrh tega še prostovoljna zbirca po celi fari, ako pri farni cerkvi na mesto g. kaplana zapovedano božjo službo redno opravlja.

Cerkveno predstojništvo sv. Janža na Dravskem polji,
dne 24. marca 1884.

Učenca

v štacuno z mešanim blagom sprejme pri sv. Juriji v Slovenskih gorah trgovec
1—3 Jožef Žagar.

Glasnik slov. slovstva.

Spisal Anton Janežič. — Mehko vezan 20 kr.

Blaže in Nežika v nedeljskej šoli.

Učiteljem in učencem v poskušnjo spisal A. Slomšek.
III. natis. Mehko vezano 30 kr.

Stric Tomaž ali življenje zamorcev v Ameriki.

Za Slovence izdelal J. B. s 6 podobami. Mehko vezano 15 kr.

Cerkvene pesmi za šolsko mladež,

drugi zboljšani natis, ker je prvi že močno pošel. Dobivajo se pri

J. LEON-u,

tiskarji v Mariboru, šolska ulica 2.

Poljski gips

z vrečami vred, kakor tudi vsakovrstna semena za travnike in njive, se dobiva po najnižjej ceni pri

Ernest Širci

1—3

v Žavci.

„Jurij s pušo“

Časopis za šalo in satiro.

Jurij s pušo bode naslov novemu humorističnemu časopisu, kateri bode, začeni s 1. aprilom t. l. izhajal v Trstu po dvakrat na mesec ter prinašal obilo zanimivega berila in v vsaki številki nekaj lepih slik.

Jurij s pušo narodnjak z dušo in telesom, bode največji in najcenejši slovenski časopis te vrste: Jurij velja za celo tekoče leto samo 2 fl., za pol leta pa 1 fl.

Naročnina naj se pošilja podpisanemu upravnistvu, katero pozivlje slovensko občinstvo najuljudneje k obili naročbi.

Uredništvo in upravnistvo

JURIJA S PUŠO

Via Solitario št. 17. Trst.

2-3